

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 3617 від 09.06.2020
Народні депутати України
С. Шахов, С. Вельможний, О. Сухов

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про автомобільний транспорт» (щодо врегулювання окремих питань участі в конкурсі автомобільних перевізників)»

У проекті шляхом внесення змін до ст. 45 Закону України «Про автомобільний транспорт» (далі – Закон) пропонується дозволити участь у конкурсі на визначення автомобільного перевізника на автобусному маршруті загального користування автомобільним перевізникам, які передбачають використовувати на маршрутах автобуси, переобладнані з вантажних транспортних засобів, за наявності протоколів випробувань таких автобусів на відповідність вимогам правил Європейської економічної комісії № 43 (перевірка маркування безпечного скла); № 36 чи № 52 (залежно від пасажиромісткості, в обсязі вимог законодавчо регульованої сфери до автобусів, що перебувають в експлуатації); № 80 (вимоги до міцності сидінь та елементів їх кріплення, застосування сертифікованих сидінь, відповідність кріплення сидінь типовим схемам та конструктивним рішенням, перевіреним випробуваннями), виданих акредитованими Національним агентством з акредитації випробувальними лабораторіями.

Метою проекту згідно із пояснювальною запискою до нього є «забезпечення безпеки перевезення пасажирів, врегулювання питання недопущення до участі в конкурсі на перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування перевізників, які передбачають використовувати на маршрутах автобуси, переобладнані з вантажних транспортних засобів за відсутності протоколів випробувань таких автобусів на відповідність вимогам СЕК».

Головне управління, розглянувши законопроект, вважає за доцільне висловити щодо нього такі міркування.

Визнаючи загальну спрямованість проекту на «забезпечення єдиного правового застосування положень законодавства щодо проведення конкурсу

на перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування» (п. 1 пояснювальної записки до проекту; йдеться про узгодження положень Закону та підзаконних нормативно-правових актів, насамперед, постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту» від 18.02.1997 № 176, яка містить аналогічні приписи, що пропонуються у проекті), одночасно зауважимо, що внесена законодавча пропозиція у цілому викликає обґрунтований сумнів у контексті її відповідності реаліям сьогодення та євроінтеграційному курсу України.

Зокрема, пропонований підхід до вирішення проблеми технічного забезпечення пасажирських перевезень автомобільним транспортом виглядає вразливим з точки зору ризику уповільнення наближення України до екологічних європейських стандартів у сфері автомобільного транспорту, виконання завдань співробітництва в межах Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію), зокрема, відповідно до ст. 368 глави сьомої «Транспорт» її розділу V «Економічне і галузеве співробітництво», де зазначається, що співробітництво між Сторонами має на меті *сприяння реструктуризації та оновленню транспортного сектору України і поступовій гармонізації діючих стандартів та політики з існуючими в ЄС*.

У контексті впровадження євроінтеграційного курсу та імплементації Угоди про асоціацію, з метою комплексного розв’язання наявних проблем у транспортній галузі, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30.05.2018 № 430-р схвалена Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року (далі – Стратегія), яка містить пріоритети розвитку цієї галузі.

У розділі Стратегії «Безперешкодна мобільність та міжрегіональна інтеграція», зокрема, констатується, що «пасажирські перевезення характеризуються низькою якістю послуг через системну відсутність інвестицій, застарілий рухомий склад, невідповідність пасажиромісткості автобусів обсягам пасажиропотоків, фактичної відмови від користування автостанціями, велика кількість перевізників перебуває «в тіні». У багатьох містах зменшується використання електричного транспорту». Одним із завдань, яке необхідно виконати для розв’язання існуючих проблем згідно із Стратегією є «поступове оновлення рухомого складу для пасажирських перевезень, заміна видів транспорту з вуглецевими викидами, просування «зелених» видів транспорту, забезпечення розвитку велосипедного руху в містах, заміна концепції використання міні-автобусів на більш гнучкі та екологічно чисті системи, обладнані для перевезення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення».

Принаймні, супровідні до проекту документи не містять належного обґрунтування внесеної законодавчої пропозиції саме з урахуванням вказаних положень.

Принагідно вважаємо за доцільне зауважити щодо надмірної деталізації положень, що не є притаманним закону, як нормативно-правовому акту вищої юридичної сили, який регулює найважливіші суспільні відносин. Це, зокрема, стосується, перерахування у проекті реквізитів правил Європейської економічної комісії (протоколів), що визначають технічні вимоги до автобусного транспорту, які вже перераховані у п. 32 зазначеної вище постанови Кабінету Міністрів України від 18.02.1997 № 176.

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: Ю. Лисицька

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ТИХОНЮК СВІТЛАНА АНДРІЙВНА

Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000733B42008E588D01

Дійсний до: 27.05.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 16/3-2020/225730 від 01.12.2020

277955